

han efterhaanden faaet sammensparet en lille Penge-sum; og Dagen før Juleaften rejste han hjem land-værts paa en tredje Klasses Billet.

Han havde aldrig siden glemt denne Hjemkomst i den mørke Vinteraften med en kold, gullig Regn-taage hængende over Byen, hvis spredte Lygter stod og ligesom sov inde i Mørket. Endnu efter seks Aars Forløb huskede han hver lille Enkelt-hed af Aftenens Tildragelser. Hans ældste Søster Signe havde staaet paa Perronen i en halvkort, falmet Kaabe, med sorte Uldhandsker paa Hæn-derne og Kjoleskørtet opheftet, saa man saae et Par tynde Ankler over et Par store Fødder i Galosjer. Straks paa Vejen hjem gennem Gaderne havde hun ladet ham forstaa, at Forældrene ikke var helt tilfredse med hans Besøg; de mente det mindre vel betænkt af ham, at han allerede nu havde taget sig Ferie, for ikke at tale om de mange Penge, som en saa lang Rejse kostede, og som kunde have været anvendt til hans Undervisning og nødvendige Bogindkøb.

Pers Følelser var ved denne Udtalelse øjeblik-kelig bleven afsvalede. Og da han nu kom ind i Stuen, hvor Faderen sad paa sin vante Plads i den stivryggede Lænestol med sin grønne Papskærm ned over Øjnene og aabenbart kun med Overvin-delse tog ham om Hovedet og berørte hans Pande med sine Læber, fortrød han allerede, at han ikke var bleven i København. Moderen laa som altid i